

Івасик Катерина
група 1-ПТБ-136/9

ДВНЗ «Тернопільський коледж харчових технологій і торгівлі», Тернопіль, Україна

Katerina Ivasik
group 3-PTB-135/11

State Higher Educational Establishment Ternopil College of Food Technology and Trade,
Ternopil, Ukraine

Науковий керівник: **Обуд Оксана**
викладач – методист, викладач маркетингу

ДВНЗ «Тернопільський коледж харчових технологій і торгівлі»

Scientific supervisor: **Oksana Obud**
teacher – methodologist, marketing instructor

State Higher Educational Establishment Ternopil College of Food Technology and Trade

ШАНСИ НА ПОРЯТУНОК ПРИЙДЕШНІХ ПОКОЛІНЬ CHAINS ON THE PASSENGER COURSE

В даний час, технічний прогрес значно впливає на ріст економіки. Складається думка, що варто й надалі розвивати техніку. Так варто, але не ціною власного життя. Виникає питання: - чому ціною власного життя, якщо ріст економіки покращує умови для проживання?

Відповідь очевидна: - зробивши безліч відкриттів, людство починає помічати, що крім користі вони приносять і шкоду, зокрема більшість з них згубно діють на навколишнє середовище, що порушує закономірності в природі. Прикладів цього є безліч. Це є такі винаходи як, виробники енергії (ТЕС, АЕС, ГРЕС), промислові об'єкти, в першу чергу металургійні, хімічні, нафтопереробні, цементні, целюлозно-паперові, різні види транспорту, гірниче виробництво, засоби зв'язку та передачі інформації. Вони забруднюють довкілля шкідливими фізичними полями, шумами, вібраціями, токсичними речовинами, надмірним теплом та ін. Насамперед ці чинники призводять до природних катастроф та мутацій, наслідки з яких можуть проявлятися протягом декількох століть і більше. Деякі з них помітні зараз. Це є зміна клімату, розвиток та поширення невиліковних захворювань, виникнення природних катастроф різного характеру, що призводить не лише до матеріальних, а й до людських втрат. Щоб уникнути таких наслідків потрібно думати не лише про економіку, потрібно думати про збереження довкілля. Якщо й надалі порушувати закони природи, чи зможе існувати людство? Варто задуматися над цим питанням та знайти вихід з даної ситуації.

Екологізація економіки, що розглядається як спосіб сприяння економічному прогресу при забезпеченні екологічної стійкості та соціальної рівності, розглядається як перспективний шлях для досягнення сталого розвитку. З цієї причини ООН і її держави-члени працюють над тим, щоб охопити в своїх документах, зокрема в Порядку денному сталого розвитку на період до 2030 року і в Цілях сталого розвитку (ЦСР), підходи «зеленої» економіки.

На Сьомій Конференції «Довкілля для Європи», що відбулася в 2011 році в м. Астана (Казахстан) міністри довкілля прийняли рішення сприяти в переході до «зеленої» економіки. Вони наголосили на необхідності активізації зусиль на зменшення залежності економічного зростання від деградації навколишнього середовища шляхом стимулювання «зелених» інвестицій та інновацій, сприяння сталому виробництву, підвищення енерго- та ресурсоефективності. Вони також підкреслили важливість розвитку людського, інституційного та економічного потенціалу підтримки процесу екологізації економіки, зокрема шляхом здійснення наукових досліджень, освітньої діяльності та підготовки кадрів.

Восьма Конференція міністрів «Довкілля для Європи» просуне вперед процес переходу до «зеленої» економіки в регіоні у відповідь на прийняті в Астані зобов'язання, і основна увага на ній буде приділена питанню про те, як почати цей процес. Намір полягає в тому, щоб надати міністерствам навколишнього середовища підтримку щодо розгортання і просування дискусій на тему «зеленої» економіки в уряді їх країн і на інших відповідних форумах і в просуванні порядку

денного по «зеленій» економіці. На Восьмій Конференції міністрам також буде запропоновано схвалити Пан'європейські стратегічні рамки екологізації економіки і взяти на себе зобов'язання щодо їх здійснення.

Стратегічні рамки передбачають здійснення країнами Пан'європейського регіону такої моделі розвитку, яка б забезпечувала економічний прогрес, соціальну справедливість і стале використання екосистем і природних ресурсів в інтересах задоволення потреб нинішнього покоління, не ставлячи під загрозу можливості майбутніх поколінь задовольняти свої потреби. «Зелена» економіка як один з підходів до переорієнтування споживчих звичок, інвестицій і торгівлі в підтримку інклюзивної «зеленої» економіки, спрямованої на загальне процвітання, є одним з перспективних шляхів до досягнення цілей в галузі сталого розвитку в регіоні і за його межами.

Мета Стратегічних рамок полягає в тому, щоб служити орієнтиром в процесі переходу регіону до інклюзивної «зеленої» економіки до 2030 року. Такий перехід при достатній підтримці і достатніх стимулах забезпечить залучення інвестицій в інновації в області «зелених» технологій, продуктів і послуг та сприятиме передачі екологічно чистих технологій і формування екологічної поведінки споживачів. Це дозволить знизити ризики для навколишнього середовища і вирішити проблему дефіциту екологічних ресурсів, а також створити «зелені» робочі місця і звести до мінімуму негативні наслідки змін для підприємств і вразливих груп суспільства.

Стратегічні рамки допоможуть країнам в розробці і здійсненні їх політики, стратегій і планів щодо екологізації економіки та досягнення цілей сталого розвитку. З цією метою Стратегічні рамки визначають концепцію, цілі та пріоритетні галузі діяльності, які спираються на політику, яка випливає з підсумків Конференції «Ріо+20» і Порядку денного в галузі сталого розвитку на період до 2030 року, а також на сформовану в регіоні базу знань і передову практику. З метою підтримки здійснення Стратегічних рамок пропонується Батумська ініціатива по «зеленій» економіці розрахована на період 2016-2030 років. Ця ініціатива передбачає прийняття зацікавленими країнами і організаціями державного і приватного секторів добровільних зобов'язань щодо дій по «зеленій» економіці.

Для переходу до «зеленої» економіки буде потрібно налагодження більш тісної співпраці між країнами і в межах країн, оскільки заходи політики, в тому числі ринкові інструменти, сприяють досягненню більш високих результатів лише в тому випадку, якщо вони здійснюються на чітко визначеній, передбачуваній і скоординованій основі. Крім того, співпраця дозволяє проводити обмін знаннями, досвідом і кращими практиками та сприяє більш ефективному залученню приватного сектора і громадянського суспільства, роль і вплив яких все частіше виходять за межі національних кордонів. Стратегічні рамки сприятимуть поглибленню такого співробітництва.

Екологізація економіки в Пан'європейському регіоні дозволить досягти трьох основних завдань:

1. Скорочення екологічних ризиків і дефіциту природних ресурсів;
2. Зміцнення економічного прогресу;
3. Підвищення добробуту людини і зміцнення соціальної справедливості

На мою думку, навіть якщо боротися з глобальними проблемами, потрібно робити це якомога скоріше, адже кожна втрачена секунда може призвести до катастрофічних наслідків.

Перелік використаних джерел

1. Green Business [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rolandberger.ch/publications/82-publications.html>.
2. Андрій Мартинюк. Перспективи розвитку „зеленої економіки” / А. Мартинюк, Ю. Огаренко. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://library.fes.de/pdf-files/bueros/ukraine/09108.pdf>